

ფორტი

№ 21

ამს წინეთ ქ. მოსკოვში აღმოჩენილ იქნა მავნებლების დიდი ორგანიზაცია, რომელსაც მონად ჭონდა სიმშლით გაეულითა საბჭოთა კავშირის მშრომელი ხალხი.

უველა ჯურის მავნებლები შეიკრიბნენ ერთად ბუობად, სთქვეს და გეგმა შეადგანეს საბჭოების დასამხობად.

მავრამ ბოლოს უცაბედათ გადაეცათ ზედი მახეთ... მიბრძანდით და მერვე გვერდზე თვითონ თქვენი თვალთ ნახოთ!

სასრავლო გარათი

სალამ ალიეჩუმ ჩემს ძმასა და პირის ზოარება დიმიტრი კომალს. კაცო, როგორ გამიხარდა როდესაც ვაგივტე, რომ შენ უღამონს სახეობთა მეურნეობაში მეცხვარეობის სარქლად დავნიშნეს, შენ ხომ მეცხვარეობისა არაფერი გავგებმა რა და ეს მიტომ მიხარია, რომ შე კიდევ ალბათ აგრონომად დამინიშნავენ სადმე, თუმცა ამ საქმისა იწი არ მესმის.

მე რომ შენი მოხერხება ვიცო, ალბათ კარგა მოითხოვ ხელს: ყველი, ერბო, მატყლი ოხრათ გეძენება.

გავგე მწყემსებმა იოსებ ახაშიძემ და კამოთე მძაიბემ თავის დაუდევრობით 21 ცხვარი შეაკაშეს ნადირსა და შენ მათ ხმაც არ გაუციო.

მა — ისევ ძველი ხელობა მოგონე?! მაშ ეს მწყემსები სოფელში რისთვის გაგზავნენ? ნახე როგორ ჭაჭის არაყს ჩამოგიტანენ დასხილთ შერე მწვანე მინდორზე და ჭუდი ცხას ჭკარი... ხეღინეირი კაცი ხარ ჩემო დიმიტრი, შენთვის არც რევოზია და არც უფროსი.

დიდებულად მოცქეულხარ მწყემსებზე: შაქრო ტავანიშვილი, შაქრო ტერიშვილი, ფოიბე ლაღაშიძე და გზო ლაღაშიძე რომ შოგონისა საშუაოდან. თუ კი სხვა მწყემსები არუიოთ და დღენით გამასინძიდებინან, რატო მაგათო არ გამოიწინეს უფროსისადმი პატივისცემა?! ესლა წავიდენ და თრიალან!

26 კი არა ჩემო დიმიტრი, შენ ხომ მწყემსებისთვის სხვადასხვა საქონელს გიგზავიან, ვცი მოხერხებულთ კაცო ხარ, ცოტაოდენი რაიმე გამომიგზავნენ. ივან პეტროვი ჩი ვნახე, შითხრა — დიმიტრიმ 200 გირვანჯა მარმარილოს შეაკაში გამომიგზავნაო. ის თუ ნათეხავია, მე ხომ მეგობარი ვარ! მე დანაშაულებით ვიცო, რომ შენ მწყემსებს ნახევად კილო შეაკრავდარ აძლევ; შენთვის და შენი შინაძებებისთვის კმ ოთხ-ოთხი კილო გამოგაქვს. მიყვ სიკეთე, რომ იცი შერე მივ გამოგადგები! მით უმეტეს, მაგ მიყრუებულ ადგილას ვინ რას დანიხავს, ან ვინ რას გაეიბედავს! შერე მწყემსები ისე გყავს დაშინებული, რომ კრინტსაც ვერ დასძრავენ. თუ ვინმე გავცა, ერთი შენებურად დასტყვიდომ, რომ დავთარები ერთიანად აერიოს.

შაქრს გარდა, კარგს იწამ თუ ერთი გულა ყველსაც მოამშველებ. შე კაი კაცო, მთავრობის ქონება რაში გეშოგება?!
ეს წერილი, რომ მიიღო, მაშინვე დახაე, ხელში არავის ჩაუვარდეს. შენი ოსკანა.

წადვერი

ჩემნი სადღურის უფროსად, მარტენ ჭუმბურიძეა. მას სადღურის საქმენი, ყველა ფეხზე ჰკიდია. ჭრშიცა ქალებში მისი მოგონილია, დღისი უყვარს და შერე ცაბინტში ძილია. ვინ მოარჩენს ამ ტიპკორის შინ უშველის მუღაბა, როდემდის სურს თიარგოს! ჩემნი მეღაკუღაბა.

ტომელო.

პიპ

კულაკები ფარულად ხოცავენ წმუშა სპორტს და კერძო ყასბების საშუალებით ფარულად ჰყდიან.

გაზეთებიდან.

გლეხი ქალი. — რატომ ამ ხორცს ბეჭედი არა აქვს?!
ყასაბი — ე, მამაცრონებულო, რა ღიორ გრატე ვინმე ყოფილხარ!!!

„სად მცალია“

(სოფ. ქვემო მალარო)

— ამხანაგო თავმჯდომარე, თესვა გვიანდება, სკუტრთხეშია, და... რაიმე ზომები უნდა მივიღოთ თუ არა? კრება მაინც მოვიწვიოთ, განუმარტოთ გლეხებს მნიშვნელობა, და... — ჯერ კიდევ არ დაეთაყვებია ეს სიტყვები კომკავშირელს, რომ „თავმჯდომარემ“ შეუბღვირა და ხმა გააწყვეტინა:

— რა დროის კრებებია? მაგისთვის სადა მცალია?! — მიუგო საბჭოს „მეთათურმა“ ცივად, და/იქვე მეზობელთან აძუნძულდა მაჭრით ყელის დასაბობზად...
შეერგება!

აუ!

სელეფონით ხათუი

წკარრ. წკარრ. რაჭკკარარარ. ხეთის სასოფლო საბჭოა? მამ კომუჯრედი? მამ რომელი დაწინებულეება — კაცო, ხმა ამოიღე! ტყის გამგის კაბინეთია? ზოდა, აგიშენდა ოჯახი. სწორედ თქვენთან მაქვს საქმე.

თქვენი თანაშემწე შეგებდავო თურმე ღვინის სმის უგჯობარში იწვევს მთელი თქვენი რაიონის მუშა - მოსამსახურეებს... როგორც დანამდგომლობით შევიტყუე მართლა მაგ საქმის სპეც ყოფილა: ჯერზე თურმე ოთხ ცხარტს სვამს, თუ დანდვრული დედალიე დააყოლა, მაშინ ხომ ექვს ცხარტს თავისუფლად მრევა!

საოცარი ისაა, რომ თითქმის ყოველ დღე სვამს ამდენს და შემდეგ სამსახურში ცხადდება, სადაც საქმეზე მისულ გლეხებს კი დამობს უმართავს. ენას სრულეობით რომ არ რეებს ექლდან სწავს, რომ სამ-ოთხ სართულან გინეზბას მაინც ახერხებს და თუ სიტყვა ვინმე შეუბრუნა, ფრტო და მისი ჯანია...

ამბობენ რევოლუციის სროლაც ჩინებულად სცოდნია, ტყვიას ფუფრენილ ბუზს არ ააცილებს თურმე და რუსხამს თუ ვერ მოარტყა ეს მხოლოდ იმის ბრალია, რომ იმ დღეს შევიდა კვარტი დავლა და საუშუმეც მდარე ქონდა...

ამხანაგო, მისმენ თუ არა?! რაო? ეს რა ხმაური იხმის ტელეფონის მიღში? რას ამბობ კაცო, სიცოცხლე ჩაღდა არა ღირსო?! უკითხოდ გადარეულთა ვიღაცა, ამხანაგო ვინ ხარ, რატომ ხმას არ ამოიღებ?! რაო? თვითონ ჯებეღაყა ბრძანდებით?! ღვინის სმაზე ხელი აიღე? მესმის, მესმის! ჩინებული ზაიათები გცოდნიათ! ვის აგინებ ამხანაგო, ასე გამოწვარებული? ტალახიანი გლეხი შეშოსულა თქვენს კაბინეთში? შენო, რა უწრდელი ხალხი ყრფიდა შეთაში! რაო მეც შეგვიბრებაში მიწვევთ?! კეთილი, არაფერი მაქვს ხაწინააღმდეგო...

ოლოდ შეგობრის პირობები თქვენი რაიონის მიწა-ტყის კავშირმა შეიმუშოსის ტელეფონ, კაცო, ამხანაგო, ტვარიში. რა დავმართა ამ კაცს მოიცა ხომ არავინ ახრიობს — ეს რა ხრილობისმის? არა, ხრილობა კი არა — ხვრინვის ხმა... ეტყობა ხატყელს გამგეს სძინავს! ამდენი ლაპარაკით რაზე გავადიებები?!
ჯაყვა.

მკითხავი ძალი

სოფელ დარბაშია ერთი ვინ, ქალი; სული ავადმყოფია. მკითხავდაც არი. გლეხობას ატყუებს, სწუელის ნელა-ნელა, ასეთ მახინჯეობით ჯიბე გაისტელა. ყურადღებას არცინ აქცევს, არც იწულებს, თავსა, რომ აუკრან კრიკა ამ დასაბიელ ქალს!

მია

ჭინჭილაკე-გამოგონებელი

რადგან სოფლად კოლხელებში ვაგზავნილი მზა ტანისამოსის დიდინაწილი პატარა ზომისა აღმოჩნდა, აპრაკუნე ჭინჭილაძემ გადასწყვიტა დამიანების დამაპატარავებელ მანქანა-ქანჩის გამოგონება და თავის ვადა-წყვეტილება უმაღლე მოყვანას სისრულეში. სურათზე: აპრაკუნე ჭინჭილაძე თავის ახლად გამოგონებულ მანქანაზე მუშაობს...

მოგვაუბრათ თაშიდან

გეცნობებათ მგონი ჩვენი სარლიონი: ბულოიეთის სიძე, ნოქარი ანთიძე, ფხვებზე ჭკილია ღარიბი გლეხობა; მას სამაგიეროთ უყვარს კულაკობა, ლამაზ ქალიშვილოთა ხობა და შემკობა, თუ... ვინმემ სიძისებზე უბრალოდ მისი იწყებს დინიან ტანს... რა იძენება. ან ვინ გაუბიოთის მხილვას და გმობას, როცა ნდობით უმზერს მზის გამაგრობა. მრავალი ჰყავს სოფლად ნაწინთ-მეგობრები და ამ სითამაშით გაშლილი აქვს მხრები. მუდამა აქვს მათთვის ღართალ - სანოვარე, მინორი... „ოიბენ“ „ხალხის მოამაგებს“. მარაჩი ხალხს ვინ ჭკითხავს ზა კარია იგი, ფიხვებზე ჭკილია წესობა და რიგი. თუ დიდხანს გაგრძელდები „მსურველობა“ კოლხეობა. ვა... ეფლობა. ამისათვის ხა? ეს დროზე უნდა შევლა, თორემ წარუბიდან გარბის თითქმის ყველა.

სცენა ზემო სურკუბი

ალფესი — რაღა ჩამოვიშვებ კაცო, მაგი ულაშები? ვალოდი — ისე შეკითხები თითქოს არ იცოდეს! ალფესი — მაინც თქვი თუ კაცი ხარ. ვალოდი — რაღა ვთქვა კაცო, გამოუსვი ჩემ ცოლ-შვილს დანა კისერში და ისაა! ალფესი — რაღა კაცო, არ იტყვი? ვალოდი — რაღა და გლეხის ობლიგაციამ მოიგო კაცო და იგი დალუპული 25 მანეთი შევცდი, ჭე ჩევიჯიბე. ალფესი — მერე რა, მაგისანა მეტი არ ჩაგიჯიბია თუ? ვალოდი — ამისანა ჰამას არ მეჭამა კი მერჩია, ჭე მო-შკრეს თავი მწმენდავ კომისიასთან. ალფესი — ვინ, კაცო! ვაიგო პატრონმა თუ რა? ვალოდი — არა, პატრონს რომ ვაეგო, იგი რაღა გაბე-ღავდა თქმას... იმ ცხტირმოუხოცმა მსუბ. კავალერისტებმა არ მომცეს საშველი. დეიქვა მისი ოჯახი— ვინცხა მაგათ მსუბუქი დაბრკევა. მსუბუქი კი არა, მასე მძიმე მე არაფე-ლი მინახავს, რომ დამაჯდენ კისერზე— მიწასთან ვამას-წორეს! ალფესი — შენ რომ იცოდი ბრალდებიდან თავის გა-შკრენა, რაღა დავემართა მერე მაგი? ვალოდი — რომელ ერთში მემართლებია თავი. ორ-მოცამდე ბრალდება წამომიყენეს და ამ ერთზე თლათ და-მება ენა. ალფესი — დაკა ხელი! შენც ჩემსავით ყოფილხარ! ვალოდი — როგორ, შენც ხომ არ გამოგადღეს კო-ლოპერაციიდან?! ალფესი — მეც მომჩინედა იგი კავალერია და არ მო-მცა საშველი; თურმე მიყურა გლეხებს, რომ წონაში ვა-ტყუებდი და იგივე გაუგებან კოლხეობის დართალი რომ კონტრბანდაში გადავცვალე. ყოლიფერი დიურაკ-რაკეს კომისიას და მეც ამომისევს ხმელი ჩაღა პირში.

უთხური ბეთაური

„შოლტო“ ინახულე, ჩვენი კოლქტივი, მოგვსმინე წვერებს, რასაც ვუღიოთ ვაიოთ, მკითხე ვინც კი შეგვხდეს გლეხი სოფელ თუზის: შიშველია იგი, სულ ფეხზე დგას, თუ ზის? კოლექტივის წმენდის ურთებუნ ფართალს, მაგრამ ძაფი არ აქვთ, გეტყვი შიშველ მართალს. ამისათვის დავალო ტან და ფეხ-შიშველი, ძმაო „შოლტონი“ იქნებ შენ გვიშველო, ჩვენი თავმჯდომარე, დაღის გარე-გარე, ყველა ჩვენ დავეცინო მტერი თუ მოყვარე. არც ცენტრი მსურველობს ამ ჩვენს რაიონში, ნება ვინ მოიყვანს გამგებობას გონჯე? თუ ასე გაგრძელდა კოლექტივის საქმე, გავიციებ „შოლტო“ ვეღარ მნახავ აქ მე. ამისათვის დროზე მოდღე გვიოფლავურე და ვინც ღირსი იყოს, დაჰკო შეახურე! დაჰკარ არ დაინდო, ჩვენს მეთაურს მისცხე, რომ ყველა მცონარას გამოინდღეს სიტყე...

ზნიკი

წიწაა.

დიდი გაღმარება!

ჩხარის რაიონის კერძო ვაჭრები უფუღრმეს მადლობას ვუცხადებთ სოფელ თუზის სასოფლო-სამეურნეო არტელის თავმჯდომარეს ნიკა ნაცვლიშვილს, რომელმაც მთელი თავისი ხორბალი მოგვყიდა ხელსაყრელ ფასებში და პურის დამამზადებელი დაწესებულებებიც უჩინულზე გააცურა... მონღოლობით ისაკა.

დეკემბერი

მიმე და ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ, თვითმკვლელობის მიზნით, გარდაიცვალა თანეთის ციხის საიდუმლო კომისია. გვირგვინების ნაცვლად მიღებული ფული გადაირიცხება კლუბის საიდუმლო ფონდში.

კინგრაქა.

ვისას ჯერ არს

უმორჩილებად ვთხოვთ დილიკაურის ოთხწლიანი მთელი მოწყვეტისა და მასწავლებლებისათვის თბილისის ერთ-ერთ საავადმყოფოში ხასწრაფოდ ვამაზადოთ ხაჯო რიცხვის ხაჯოები, რადგან სკოლის შენობა წაქცევან და მოკლე ხანში ყველა მის ნანგრევებში მოკვებიან.

ოთხწლიანი გამგე (გვარი გაურკვეველია).

ახალდაზა

ალმასკომის სექციებმა გააჩაღეს ტვილი ძილი, მათი სლომა არ გვიანავს, ნიკალა გეყავს ცოტა აბილი.

ხიდ - ბოვირებს ვინ დაეძებს, დეე სტოპოს ხალხმა წყალში ასეთ თემის მესვეურებს ბზე უყრიათ ალბათ თავში.

რადიოსთვის მოავროვის კარგა ბლომად, ძმაო ფული, მაგრამ დადგმას ვერ ვეღირსეთ ფარა თუ აქვთ გაქაფული.

სასილოსო საქმისაგან არ იწყებებს არავინ თავსა, და აქ მოსულ ინსტრუქციებს უნახავენ საზრდოთ თავგანა.

პ. ბლიაძე

„ცოლი არ მადღვეს ნებას“

— ასე, აფხანციბო, როგორც გიხარიათ, არაა მასეთ კოი, კაცი პარტიული იყო და ყოლიფერ კოლექტიურს გაურბოდა, ეს მებარკვენი შეზანჯალიბა და სხვა „ინიანო“, აბა! თვარა, ანა რას უნდა მიქვინოს, ძამაა, დილიკოურელ აფხანციბოს: აბოლიტე ცერცეპის საქციელი, რომელიც გაიძიხის: „თავცოცხალი რავა მივცემ უფლებას ვინცხას, რომე ჩემ ყანაში მოსული სიზინდი გაანაწილდეს?!“

— აჲ არაა კოი, ბოშო ასეთი, თნ კიდეც კოტე და აკაცი ბერამიძეები, ვალიკო და სერგო კახანაშვილები, ანდა პარმერ ჩუბინიძე, რომლებიც კოლექტივიდან გაიქცენ?! აგი, უნდა გიხარიათ, სწორად, რომე „მემარცხენეობაზე“ ვუმფრო მემარჯვებობა და იგი რაცა „უკოლი“ ა. თვარა ბოშო, რას გავს ფუტის პარტიურადის მიდევანს — სალარიძის „დენერტიობა“, კოლექტივის არტელში რომ ჯერაც არ შეუსვია ცხვირი?! განაგრძობდა გრძელ „რუქს“ ტრიფონ ბანცაძე განთიადის აქტივის კრებაზე და თან ოფის იწერდა.

— კი, მანა, შენ რატო არ შედიხარ კო-

კახეთის მატარებელი სადგურებზე ძლიერ დიდხანს იგვიანებს, ამიტომ კინკლაძემ გეგმა შეადგინა ამ სადგურების გადასაკეთებლად და მოსაწყობად ისე, როგორც ამ სურათზეა ნაჩვენები.

ახალი წესი

რადგან მთელი რიგი დაწესებულებები ს. ნავომარში უკვე გადავიდნენ ხუთდღიან განუწყვეტელ კვირაზე, ამიტომ მეც გადავწყვიტე ასეთივე განუწყვეტელი ხუთდღიანი კვირა შემოვიღო. ამ ცნობის გამოქვეყნების შემდეგ, საეკიმო პუნქტში მხოლოდ ხუთდღეში ერთხელ ვიქნები.

პუნქტის გამგე ექიმი ფლენტი.

წერილი „ოულს“

ალბანის ალმასკომი „ოულს“ ძალით ერთობა. ყურადღებას არ აქცევს — რას მოითხოვს გლეხობა.

სოფლად ცული გზებია, შეკეთება სჭირია, ის ყურსაც არ იბერტყავს, არ მოგვდის ვირია.

ჭობ-სამკითხველს გამგეც „დიდი საქმის“ კაცია, მინ უურნალ-გაჭეთები თავის საზრდოთ აქცია.

კულტურმოზონათვის სრულდით არ სცლია, თნ რა გასაკვირია, დვირო უყვარს ძალიანი!

გნლა „ოულს“ გეხვეწები, თუ არ დაჯდეს ძვირია, ჩამოდი და ამ უქარებს დაუშედეგ ცხვირა.

ნინლია.

მოგზაგარეკლავს

ჩხარის კომპერტივის გამგეობა ამით აცხადებს, რომ აგვისტოში შექმნილ საზამთროს გაუღვა არც ერთი განყოფილებიდან არ იწარმოებს. საზამთრო მომხმარებლებს დაურიგდება მხოლოდ მომავალი წლის 1 იანვრიდან, რადგან დახილსებული საზამთრო ბევრად უფრო სასარგებლო და ნაყოფიერი ყოფილა.

პატივისცემით გამგეობა.

ძლივს მოვიშორე

ღმერთმა დაამხო ზედა-საზანოს სასოფლო საბჭოს ყოფილ თავმჯდომარის — იოსებ კობახიძის ოჯახი, რადგან მან შეეცადა ში მიმარტა. ენტეცია ვარდოსანიძე კერძო სამიკიტროში ვაჭრობდა.

ღმერთმა დაამხო ზედა-საზანოს სასოფლო საბჭოს ყოფილ თავმჯდომარის — იოსებ კობახიძის ოჯახი, რადგან მან შეეცადა ში მიმარტა. ენტეცია ვარდოსანიძე კერძო სამიკიტროში ვაჭრობდა.

ღმერთმა დაამხო ზედა-საზანოს სასოფლო საბჭოს ყოფილ თავმჯდომარის — იოსებ კობახიძის ოჯახი, რადგან მან შეეცადა ში მიმარტა. ენტეცია ვარდოსანიძე კერძო სამიკიტროში ვაჭრობდა.

ჩანგალი.

ლოთი-ფოთები

გომის წვილწლედს ჰყავს „სამება“ (მასწავლებლებს ეძახიან.) გომელებს რაც აღვას მათან — სწორე ვითხრათ, რომ ახია!!!

რატომ აჩერებენ იქა — ლოთი - ფოთობით ხელ-გაშლილთ? (ალბათ მიხვდით: ვცხებ — ცინცაძეს, თევზაძეს, ნიკოლეიშვილს!)

სოცმუჯიბრის მოსაკლევად მოსულთ მიჰყვეს ღვინოს ხელი... (მასწავლებლობის მაგიერ — სწავლერ გაითქვს სახელი!)

ცინცაძე, როცა „მერანმა“ — დასცა ლავში, გაღეშოლი, გლეხებმა სთქვეს: „ამ ლოტილმა როგორ ალგვიხარდოს შეილი“!

ტ—ნ.

ვისას უნდა!

არა კოლექტივის წევრ გლეხებს სხვადასხვა საკითხებისათვის ვაძლევ კოლმეურნეობის წევრობის მოწმობებს, თითო მოწმობა ღირს ერთი ინდაურ და ერთი ჩაფი ღვინო.

დავკარგე

სიმთვრალის დროს დავკარგე ჩემი მამასახლისობის დროინდელი მათრახი, რომელსაც ტარზე თბილისის მაზრის უფროსისა და უანდარბების პოლიკონსიის მიერ ბოძებული „პლასტინკა“ აქვს დაკარგული, მხოვნი დიდ ხარუქარს მიიღებს. დილომს საბჭოს მდივანი ვახილ გაბუნია.

იაფად!!!

ს. თერჯოლის ოთხწლიანი შენობაში მოვაწყეთ დავგვიანებულ მგზავრებისათვის ცხენების თავლა და ბაკი. სკოლის შენობაშივე მოვაწყეთ საუცხოვო ხალარე. ფასა ყველასათვის ხელმისაწვდომია. შემოსული კომუნალ-სავალდებულო ქირის ფონდში.

ლოთწლედის გამგე გველხინანი: თანაშემწე თევდორაძე.

უბედური შემთხვევა

ეს შემთხვევა ვისთვისაა ტბედური, ამას ბოლო გვაჩვენებს, ნამდვილად კი საჭირო შემდგომია:

ჩვენი უურნალის — „ოულს“-ს წერილებს ფოსტადან შემთხვევით მოხვდა დასურული წერილი სოფელ ხცისის საბჭოს თავმჯდომარის ხედვლიძის სახელზე. უბედური შემთხვევა იმაში მდგომარეობს, რომ რედაქციის თანამშრომელმა სხვა წერილებთან ერთად ეს წერილიც გაუხსნია. ამ წერილის შინაარსი:

„შენ ძალიან კარგად იცი საბჭოთა მთავრობა როგორ გვერბძვის და ცდილობს ჩვენი — კულაკების კლასის და ყველა ჩემს ნაირს ხალხის მოსპობას. განსაკუთრებით მაგ წილიანა გლეხებმა კი თავი ქვას ახა-

არა გვწავავენ სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის დროს. ყველა მწუხარებელ სოფლებში ესეთი ამბავი დაატრიალებს. შენკი ჩემო მართლა ძმაო და პირის ზიარებზე ვაქცევოვა გამოიჩინე, რომეც მიაფურთხე და გადასახადისაგან სრულად გამანთავსოვლე.“

მართალია ღარიბი გლეხობა ამან ძალიან გააბრაზა, მაგრამ შენ მაინც შენი გაიტანე და ხათაბა ამაყილე თავიდან. სამაგიეროდ მე რასაც დაგპირდი ერთი ორად გიხრულე. ჩემი სახლი კაცის ხელით გიგზანე იმ თანხის ნახევარს, ხუთ ცხვარსა და ჩემი მაქარა, დაღე, შეგიტოვებ, გამოსი ნაირს ხალხის მოსპობას. განსაკუთრებით მაგ წილიანა გლეხებმა კი თავი ქვას ახა-

ექიმებს

სრულიად მოულოდნელად დაეძინა ჩოხატაურის რაიკოლმეურნეობათა კავშირის გამგეობას, როგორც გლეხობა ამბობს, მეფე ერეკლეს გარდაცვალების შემდეგ ასეთი ძილი ჯერ არავის უნახავს. უცვლას ერთნაირად აქვს პირი დაღებული. ხვრინავენ ერთად, ზოგჯერ თოქოს ისრჩობიან.. აჯერ ერთი თვე სრულდება, ვერავითარმა წამალმა ვერ გასკრა. მოსალოდნელია მთელი გამგეობა თან გადაჰყვებოდა ძილს.

თუ რაზე წამალი იცით— დიდ სასყიდელს გადავიხდით. სასწრაფოდ გვაცნობეთ..

შუბანის არტელი „წითელი განთილი“.

საჩვენებელი ბალი

ს. ორპირის სარაიონო საცდელ-საჩვენებელ ბალის დავალიერება შეიძლება ყოველ დღე. გლეხები ოხდიან 50 კპ., მოწაფეები 25 კაპიკს, საქონელს: ძროხებს, თხებს, ჯორებს შესვლა შეუძლიათ ჯგუფ - ჯგუფად უფასოდ.

ორპირის სახოფლო საბჭო

გელისციხეში

— კაცო! იმოდენა ფეს-სამოსები მოვიდა კონპერატიაში და ასე უძბად როგორ გაყიდეს, რომ ერთი წყვილი არ შემხვდა?!

— შენ ჩემო პეტრე, სწორეთ არა გცოდნია! კი არ გაყიდეს, არამედ კოლპერატივის მოსამსახურეებზე დაარჩევს. ლახტი.

ერწო

— შოფერი ტყიბოლად ზვრინავს. ტრაქტორი გდია ოქმად, ვერ გაოჯი იზრებ— ხელო არ ექნება ლუკმა. მაგრო შოფერს რას ვერჩი, თვითონ არ მინდა შრომა, დე, დაუხანაი დაჩრდს, შინ თუ გრეცე. ა ჯდობა. დე, ისეც კერძოთ მივეციე ახალ ცხოვრებას ფეხით, რას ჩიოა კოლექტივი და ან შრომითი გლეხი. ასე მოსაქვემდა შოლოტო, „ნამგვილის“ თამბუქდომარე. სანაქიება გვაროდ— ქეთოზს შინ და გარეც არის დღევანდელი მეცხეზე კოლექტივის, რომელიც ახალ ყოფით დალოინებული სტირის. ზევსურწველი.

გაღლოვის ვაგიერია?

სოფ. გორის უბანში კბილის ექიმის უყოლობის გამო ადგილობრივი დალაქი ეწვევა მის მაგიერობას, რომელიც გლეხებს ჩვეულებრივი სალურსმე ვაზით აძრობს კბილებს. გლეხკორის წერილიდან.

გლეხი. — შე ოჯახ დასაქვევო, რაზე მომკალ კაცი, ჯანსალი კბილი რაზე ამომამცრე?!..
დალაქი. — სულ ერთია, დღეს არა—ხეალ ეგ კბილიც ხომ ამოსალები გახდებოდა!

სილოსის ბრალია

ჩვენი ბრავადა სტალინისის რაიონში ჩავიდა. მი წილად მხვდა სოფელ ზცისის ხანხანგ - ნათესების დავალიერება, საითკინა ბინდობისას გავეცხვარე. სოფელთან უცვე მიახლოვებული ვიყავი, როდესაც უეცრად, ფეხქვეშ მიწა გამომცალა და სადღაც გავეტანე. 5 წუთს ჰაერში ყოფნის შემდეგ თავი უზარზარა ორმოში ამოვყავი. ზოლო მხარი და ფეხი მოვიტყე. თავიდან თიბებამდე გალუმბული აქიდანაც იმყოველ და კვლავ გზას გავეუღმე. ახლა კი დიდი სიფრთხილით მხებავრე გზა, შავრამ სიფრთხი-

ლე რას მიმევილიდა, დალაქა და აღრაფერი სჩანდა. უეცრად ყირაზე გადავეცი, ჭეშვიდან საშინელი ბლავილი შემომესმა. თურმე ორმოში ჩემადი ზარი ჩავარდნილიყო და როდესაც გამწვეტებულ რქებზე წამოვიტე, მხოლოდ მაშინ მივხვდი ჩემს უბედურებას. ამის შემდეგ აღრაფერი მახსოვს. როდესაც თვალები გავახილე თბილისის ერთ-ერთ საავადმყოფოში აღმოჩენილი ფეხებ და მტერაულად გვგრადებ დაღწევილი, ცალთვინოვანობითი. ასეთი ზედი ვი შეწვიდა ამ სასოლოსე ორმოების წყალობით..

ვინ აღმოაჩენს

სოფელ ზოვრეთის სასოფლო-სამეურნეო არტელ „ვაზი“-ს შეფობა იკისრა ფერო-მარკვანცის ქარხანამ, რომელიც შეგვიპირდა სამკითხველს მიწყობას, რადიოს შექმნას და სხვა მრავალ სიკეთეს. კარგი გამასპინძლები შემდეგ, შეფები გამოგვეთხოვენ იმ პირობით, რომ მეორე კვირამდე უნდა ჩამოსულიყვენ, მაგრამ... მას შემდეგ, აი ნახევარ წელზე მეტია, და შეფები აღარსად სჩანან. შეფების მიერ შეპირებული რადიო იმას— ვინც ჩვენს უკავლოდ დაკარგულ შეფებს აღმოაჩენს სადმე. არჩილი „ვაზი“-ს კოლმეურნეები.

მადლობა

ულრმესი მადლობა ხარაგოულის რაიონის მილოციას, რომელიც ყოველნაირად ცდილობს ხელი შეგვიწყოს „მოდეაწეობაში“ და არავითარ უურადლებას არ აქცევს ჩვენ მიერ გაძარცვულ გლეხების ჩივილსა და ვოდებას.. მაღარიჩი ჩვენზე იყოს. რაიონის ქურდ-ბავაციების ბრბო.

ს. თუჭის

კოლპერატივის წევრების და ყველა ღარიბ გლეხობის საუურადლებოდ ვაცხადებთ, რომ კოლპერატიულ დუქანში ტყუილად მოსვლით ნურავინ შეიწყუნებს თავს. რადგან მთელი სამრეწველო საქონელი გამგეობის წევრებზე იქნა განაწილებული. ბატისციკით გამგეობა.

ბაკურიანი

სასადილოც ვინახტლოთ, ქებულია იგი, აქ არა დროს არ გეინახავს დაცული წესობი. ყველა ინვალიდობია თფიცინატები, და მოთხოვნი კუჭის საზრდოს გვიან ელკისები. სასადილოს გამგეთ გახლავთ ჩალობივე ყოჩა,— ამ ბოლო დროს რომ დაიწყო ამაყობა, ფხვიოჩა. პრეტექციის მიყვარება, გვირი-გამგეთ მჯდომი, მცელი ვაჭარი მიილო— პანტელეონი. გლეხებს ხშირად ეჩხებება, რეჟის ლანდლეთი კარში, შოლტო, ერთი მაგრა მოსტყე, ავაიციოს ტანში! ახალდაბული

პაპ ანგაპი ლურსმანი

— გეთყავა, ანგაპო-ტავარიანი, ერთი გირვანქა ლურსმანი მინდა, და... — დაედრიჯა შუახნის დურგალი რკინეულობით სავაჭრო მაღაზიის ნოქარს.

— ორდერი გაქვს?

— არა.

— მაშ არც მე გაქვს...

— მაშ რა ექნა?

— ეგ შენი საქმეა. აქ ორდერითაა, მაგრამ არის ადგილები, სადაც არამც თუ ორდერი დაგვირდება, არამედ ფულაც არაა საქირო...

— ა?! — თვალები დააქყიტა დურგალმა.

— ა, კი არა, მართლა... მიხვალ, მინდორში ყრია,

— სადაა?!

— აი თუ გინდა მუქთა კუბოში ჩაწევი! წახვალ?! შორს რომაა?

— გინდაც ამერიკაში იყოს, დაეწევი და გავუსწრებ კიდეც...

— არა, უფრო იქითაა, ნოსიორის კონცხის ნავთსადღურთან, სადაც „მეთაურთა“ უთაურობით სკოლის შენობისთვის მოტანილი ლურსმანი მინდორში ყრია უპატრონოდ...

ანგა!

წერილი პასკიდან

ეს ვაჭარი კრიხელი გაქვითი კაცია, — „მოპერტების“ მიხედვით უყვარს დემონსტრაცია! მოწოდებ ხომ აიღო თემ-საბჭოდან ფარულათ: — „არ არის უთარილო სისხლი ღვარა — ღვარულათ!.. ათას ცხრას ხუთ წელში იყო გარდაცემული გმირია, — მას ნასროლი ტყვიებით მტერი გაუდგირია!..“ — მაგრამ მე მხოლოდ მოვითხოვ, სიტყვა გითხრა მართალი, გუშინდელად დუქანი ჰქონდა სავეფარალოთ... ფხიზელ გააშუშათ გზაზე და დემონსტრაციის... ბევრს შეგარდობს მან ქურდულათ ჩასვლა ზურგში დახვარია!.. დღესაც ვაჭრობს ისევე უყვარს ცარცვა შრომების, აპრობს: — „სანამ ცოცხალად

წელში მომხრის რომელი?! როგორღა ბევრი საქმე გეგარდობს დედგრომლის, შემდეგ შეიც დღესაც წინააღმდეგობა მომეღოს!.. შემ შეიღს დათიკუდას (ტრანდელი ვაჭრები). — ჩამოვიღ მაშის გავტის მათ არა აქვთ შექმნა!.. ამ ჩვენ კოოპერატივს პაპიროსი ჰქონია. — ნოქარიც ვაჭრია მასთან საქმე მქონია, განაყოფიერებ და შემდეგ მოგვიჩინებ გავყიდი, — ლარაბო გლტუტებო, როგორც ვინდათ აყვირდით!..“ „შოლიანო“ გავაცან ვაჭარი აფერისტი, — კარგს იზამ თუ გვანახებ მოსე კრიხელს ფერ მიხილეს!.. ხამი ახკობ.

ჩვენი ფოსტა

ჩანაწახს. „სოფელ ქსოვირისის სახელობა - სამეურნეო არტელს მუშა საქონელი ხომშილით ეღუტება, მაშინ, როდესაც მას 800 ფუთზე მეტი ზეგ მინდორში უპატრონოდ უყრია“ — გვეწერთ თქვენ და გვეკითხებთ, რის ნიშანია ესო. პასუხი ნათელია, ეს უსათუოდ იმას ნიშანავს, რომ არტელის გამგეობას ბზე არა მართოდ მინდორში უყრია, არამედ — ბლომად ჰქონია თავშიც.

ხიჩიას. აი თქვენი ლექსის ერთი ადგილი: **მორჯობის ფონტაში გაწეულებს ვერ მონახავთ. წერილები ქარს მიაქვს გაწეულები მიკრანს... ძალიდ პატრონის ვერა სცნობს, ვოდღელი ნანინა...** თუ ეს თქვენი ნაკოდვლია მართლა ლექსია, მაშინ თქვენ

ფოსტის „გამბეც“ — მართლა გვეყვარება. **ტრიჭონ ბანცაქს.** თქვენ გვეკითხებით: „ცოლი არ მამღვს ნებას კოლექტივში შევად და როგორ მოვიქცეო“... ესაა ჩვენ ვეკითხებით სოფელ განთიადის კოლექტივის გამგეობას და პარტუჯერებს: **რა ოხრათ აინდათ თქვენს რიგებში ისეთი კაცი, რომელსაც თავის ნაცვლად მრებზე კომუნისტო ჰქონია მომეღლი?!** **ს. ბაქურციხის** პარტუჯერების მიღიანს ვანი სვიმონიშვილს. თქვენ გვეწერთ, რომ გლენობას სახეობიფო სესხის ოპოლიტიკების შესაქმნე ფული არ გააჩნია და ამიტომ სესხის სრულიად მოხსნას მოითხოვთ. **მოსხნა ხატროს მწელი საქმე არ არის.** ალბათ გუროვანის რაიკომი ამას არ დააყენებს.

გუბაუი მოქმენა

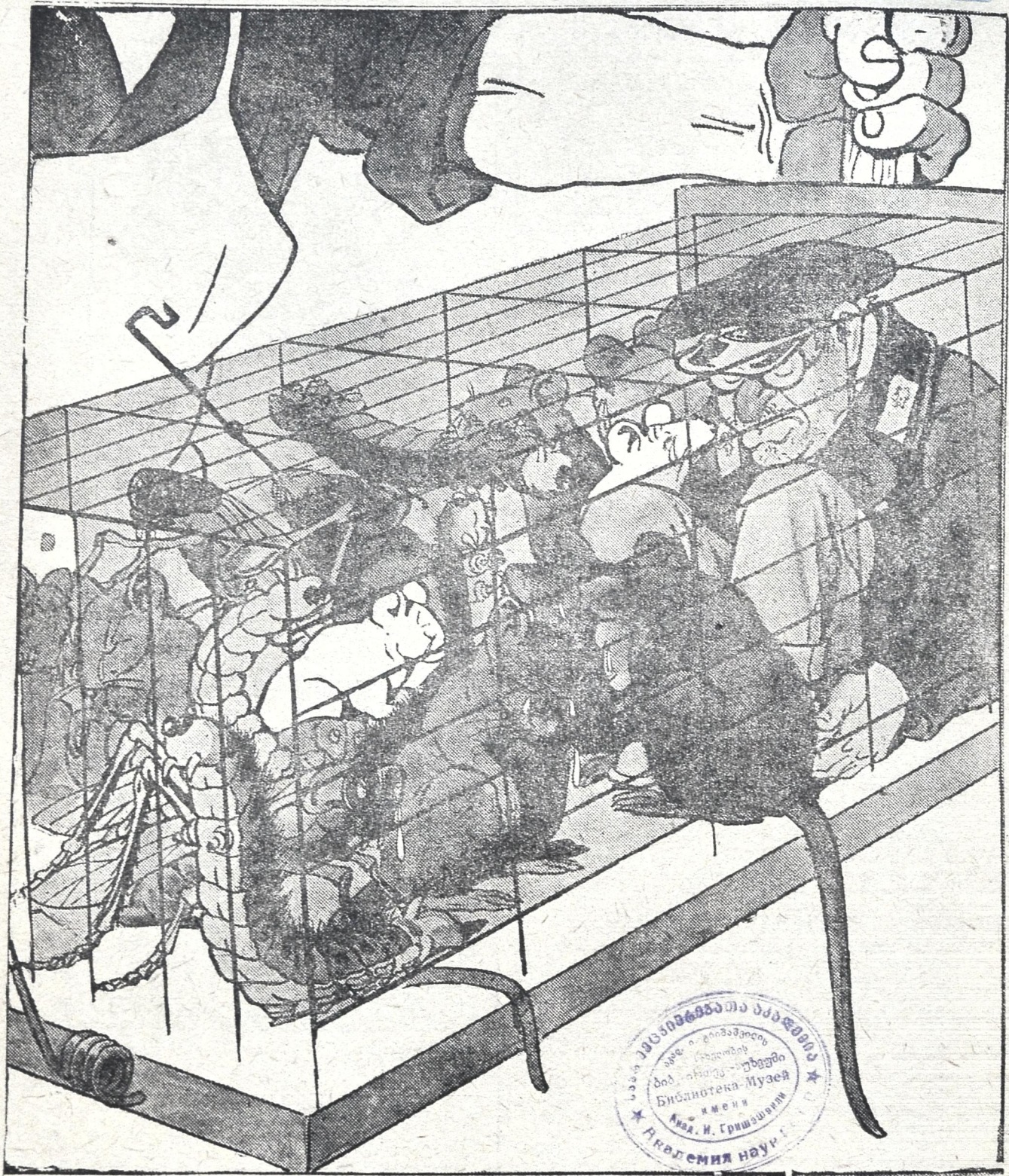

სახეობ თავმჯდომარე — შეხეთ ამ ლაწირაკ გლუბკორებს ისეც გამოუქიმივარ კელის გახეთში?!

ანკეცა

გვარი — ჩქოფონია, სახელი — დანაოზ, რას აკეთებდი 1929 წლამდე — ვეაჭრობდი. დღეს რას აკეთებ — მარტვილის კოოპერატიულ საწვინოს გამგეთ ვარ. რომელ კავშირს ეკუთვნის

კულაკებისა. რომელმა კავშირმა გადაგვხანა სამუშაოზე — პოოტიკტიამ. სვეციალობა — ქურდა. ვის შეუძლია გავფიოს თავდებობა — მარტვილის კოოპერატივის გამგეობას.

საქართველოს
 დემოკრატიული
 რესპუბლიკის
 ბიბლიოთეკა-მუზეუმი
 იმ. ი. გრიშაშვილი
 აკადემია ნაურ.

შეხეთ ამ სეირს, წაწყების
 მთელი ლაშქარი გაება.

ჩვენთვის სობრიდენ სამარცხ.
 თვითონ შეეკნათ ვება...